

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 5T/104/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110010931
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Golian PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1110010931.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, v senáte zloženom z JUDr. Jánom Golianom, PhD. a členov senátu JUDr. Marián Mišík a Emília Opavská, na hlavnom pojednávaní dňa 10. 10. 2016 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného L. P., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., takto

rozhodol:

obžalovaný

L. P., narodený XX. XX. XXXX, v T.
trvale bytom Bratislava, D. XX

sa podľa § 285 písm. c) Tr. por

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I. zo dňa 07. 12. 2010 č. k. 4 P v 775/08-25, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 12. decembra 2008 v presne nezistenom čase medzi 18:00 hod. až 20:00 hodine v Bratislave na H. K. Č.. X v zasadacej miestnosti kancelárskych priestorov spoločnosti H. G., I..J.. zo skriňového trezoru odcudzil akcie spoločnosti H. G. B., I..J.. akcie spoločnosti E.-W., I..J.. zmluvy o pôžičkách s výdavkovými a príjmovými dokladmi, zápisy z predstavenstiev, dozorných rád a valných zhromaždení, originály a kópie blankozmeniek na kontokorenty, rôzne zmluvy a doklady od rokov 2001 - 2002, zmenkovú zmluvu s vyplňovacím právom a podpísané zmenky na spoločnosť E.-W., I..J., kľúče od nehnuteľností, od bezpečnostnej skrinky od kľúčov na autá, finančnú hotovosť 1.400.000,- Sk a 45.000,- € čím poškodenému E.. H. P. spôsobil škodu vo výške 91.741,49- €,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I. na základe podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I. č. k. 4 Pv 775/08-25, viedol konanie voči obžalovanému, pričom vo veci najskôr konal senát Okresného súdu Bratislava I. po vedení predsedu senátu, ktorý v roku 2016 odišiel do starobného dôchodku. po vykonaní dokazovania senát v pôvodnom zložení rozhodol rozsudkom zo dňa 01. 03. 2012, ktorým uznal obžalovaného za vinného a vymeral mu trest odňatia slobody na 3 roky s podmieneným odkladom na 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Predmetné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. bolo následne

zrušené Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 To/105/2012, pričom Krajský súd v Bratislave nariadil vykonať hlavné pojednávanie od počiatku. Následne odišiel predseda pôvodného senátu do starobného dôchodku, pričom novozložený senát Okresného súdu vykonal hlavné pojednávania od počiatku.

Súd následne vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a to výsluch obžalovaného L. P., ďalej prečítaním svedeckej výpovede podľa § 263 Tr. por. poškodeného H. P. (č. I. 44 - 52), U. U. (č. I. 79), S. K. (č. I. 85) a O. P. (č. I 88). Podľa § 269 Tr. por. sa prečítali listinné dôkazy a to zápisnica o obhliadke miesta činu, odpis z registra trestov a odpis z registra priestupkov.

Obžalovaný L. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. o možnosti vykonať jedno z troch zákonom predpokladaných vyhlásení, vykonal vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, písm. a) Tr. por. teda, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Pri svojom následnom výsluchu uviedol totožne, ako v prípravnom konaní, že s poškodeným E.. P. podniká cca 8 rokov. Kancelárske priestory sú v ich vlastníctve, kde sa nachádza cca 15 kancelárií. V priestoroch malej zasadačky je od začiatku 8 rokov umiestnený trezor, ktorý je prístupný poškodenému P. a obžalovanému. Dané priestory sú využívané viacerými spoločnosťami, okrem iného aj spoločnosťou H. G., I.. J.. V priestoroch malej zasadačky sa nachádzajú dohromady 3 trezory, pričom druhý trezor je trezor spoločnosti H. G., od ktorého obžalovaný nikdy kľúče nemal. Tento mal používať výlučne poškodený P. a pokladnička. Do tretieho trezoru sa mali podľa obžalovaného odkladať duplikáty kľúčov nehnuteľností a vozidiel. V daný večer prišiel do priestorov svojej kancelárie kde viedol rozhovor s O.. U., pričom svojej dcére dal kľúče od sejfu a požiadal ju, aby zo sejfu zobrala všetky dokumenty, pretože ich chcel v klude domáceho prostredia inventarizovať. Na základe hysterickej reakcie poškodeného E.. P. poňal obžalovaný podozrenie, že s predmetnými dokumentmi nie je všetko v poriadku. Obžalovaný ďalej uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by v sejfe mala byť akákoľvek hotovosť a zároveň uviedol, že reálna existencia týchto peňazí - hotovosti nie je nijakým spôsobom preukázaná.

Prečítaním svedeckej výpovede svedka poškodeného H. P. bolo zistené, že mu medzi 14. 12. 2008 od 13:00 hod. do 15. 12. 2008 19:00 niekto odcudzil hotovosť 1.400.000,- Sk a 45.000,- € z trezoru jeho spoločnosti na Povrazníckej ul. v Bratislave. Zároveň poškodený uviedol, že mu boli odcudzené aj dokumenty a to akcie spoločnosti E. -W., I..J.. ďalej rôzne originály kľúčov, kúpno-predajné zmluvy, ochranné známky spoločnosti. Poškodený ďalej podrobne popísal v ako časovom období v trezore nebol a ktoré osoby sa v tomto čase zdržiavali v mieste sídla spoločnosti a teda aj mali prístup do malej zasadačky, kde sú umiestnené trezory, ktorá nebýva uzamknutá. Odcudzená hotovosť bola podľa vyjadrenia poškodeného jeho osobnou, ostatné dokumenty boli dokumentmi spoločnosti. Na trezore neboli žiadne známky po akomkoľvek násilnom konaní. Zároveň poškodený uviedol, že od trezoru sú aj druhé kľúče, ktoré mal obžalovaný L. P.. Zároveň uviedol, že kľúče od malej skrinky v trezore má len on, pričom obžalovaný od tejto skrinky niekedy mal, ale ukradli mu ich asi 3 roky pred tým a krádež aj riadne nahlásil. Zároveň uviedol, že mal s obžalovaným v poslednom čase aj pracovné problémy. Následne poškodený uviedol, že sa O.. U. dozvedel, že sa v rozhodnom čase zastavil v sídle spoločnosti O.. P. spolu so svojou dcérou, pričom O.. P. sa mal po celý čas rozprávať s O.. U. a dcéra mala ísť na WC, ktoré je v blízkosti malej zasadačky a teda aj trezorov. O odcudzenej hotovosti nemá poškodený žiadne doklady z banky a mal si ju tam odkladať postupne.

Prečítaním svedeckej výpovede svedka U. U. bolo zistené, že je konateľkou spoločnosti B., J..S..Z., ktorá sídli na rohu ulíc Povraznícka a Mýtna ulica, pričom vchod do budovy je z ulice Povraznícka. Ku skutku svedkyňa v predmetnej výpovedi uviedla, že v piatok 12. 12. 2008 potom, ako poškodený P. a p. Q. odišli, čo mohlo byť tesne po 20:00 prišiel do priestorov spoločnosti O.. P. so svojou dcérou O. H. - P.. Týmto sa mali následne zastaviť u svedkyňi v kancelárii a pričom obžalovaný P. zostal u svedkyňi v kancelárii, kde sa s ňou rozprával, pričom dcéra obžalovaného mala následne odísť na WC. Na ktoré WC O. P. išla, svedkyňa uviesť nevedela, ale po pár minútach sa mala vrátiť aj so svojim priateľom S. K.. Následne išli do kancelárie O.. P., kde sa všetci rozprávali. po pár minútach všetci spoločne odišli a svedkyňa išla zakrátko za nimi. Svedkyňa nevedela uviesť, kto skutok vykonal a ani nemala na nikoho konkrétne podozrenie.

Prečítaním svedeckej výpovede svedka S. K. bolo zistené, že v daný večer 12. 12. 2008 prišiel do spoločnosti H. G. a to s obžalovaným P. a jeho dcérou. Vzhľadom na turbulentné obdobie, ktoré v spoločnosti v tom čase bolo sa rozhodli, že do sídla spoločnosti pôjdu viacerí. V čase keď svedok

dorazil do spoločnosti obžalovaný P. aj s dcérou sa tam už nachádzali. Dvere svedkovi otvorila dcéra obžalovaného, pričom samotný obžalovaný sa mal rozprávať s O.. U.. Dcéra obžalovaného O.. P. odnášala veci z trezoru do auta, pričom svedok jej pomáhal. Do auto odniesli výlučne doklady, svedok zároveň uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by sa v trezore mali nachádzať aj iné veci napríklad peniaze.

Prečítaním svedeckej výpovede svedka O. P. bolo zistené, že v rozhodnom čase mal obžalovaný s poškodeným vzájomné konflikty, ktoré súviseli s tým, že poškodený odmietal obžalovanému vydať spoločné dokumenty. Následne sa spolu s obžalovaným a jej priateľom - svedkom S. K. rozhodli, že si predmetné dokumenty zoberú sami, nakoľko ani na viacnásobné výzvy zo strany obžalovaného, aby mu poškodený vydal doklady, ktoré súvisia aj s oprávnenými právami obžalovaného ich tento odmietol vydať. Preto v daný večer prišli do sídla spoločnosti, pričom obžalovaný dal kľúče od trezoru svedkyňi a sám išiel do kancelárie pani U., kde si chcel prevziať nejaké veci. Svedkyňa následne uviedla, že dokumenty, ktoré vybrala z trezoru odniesla do auta a vrátila sa do budovy. Následne sa ešte rozprávali s pani U. a odišli preč. Osobitne svedkyňa zdôraznila, že v trezore sa nenachádzali žiadne peniaze, ale výlučne dokumenty. Tvrdenie poškodeného, že mal v trezore aj finančnú hotovosť považuje za absurdné a to vzhľadom na okolnosť, že v čase napätých vzťahov medzi poškodeným a obžalovaným nedáva uloženie hotovosti s spoločnom trezore žiadnu logiku.

Z vykonaného listinného dôkazu obhliadka miesta činu bolo zistené, že trezor sa nachádza v budove na Povrazníckej 2. v menšej zasadacej miestnosti, pričom bolo zistené, že na žiadnom trezore sa nenachádzajú stopy po použití násilia.

Z vykonaného listinného dôkazu odpis z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Z vykonaného listinného dôkazu výpis z ústrednej evidencie priestupkov bolo zistené, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo riešený.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k nasledovným právnym záverom a úvahám relevantných pre posúdenie a rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na skutočnosť, že prokurátor navrhol v konaní navrhol čítať svedecké výpovede, senát Okresného súdu sa musel v prvom rade vysporiadať so skutočnosťou, že predmetné výpovede boli všetky neprocesného charakteru, teda svedkovia vypovedali pred vznesením obvinenia. V tomto kontexte senát Krajského súdu v Bratislave zrušujúcim uznesením sp zn. 1 To/105/2012 jednoznačne uviedol, že pre uznanie viny sú predmetné neprocesné výpovede nepoužiteľné. Senát Okresného súdu pri posudzovaní veci zdieľal odlišný názor, ako predchádzajúci senát Okresného súdu, ktorý vyniesol odsudzujúci rozsudok. V tomto kontexte aj posudzoval výpovede z prípravného konania v čase pred vznesením obvinenia obžalovanému, pričom v kontexte prečítania týchto výpovedí súd poukazuje na skutočnosť, že k ich čítaniu došlo za súhlasu všetkých procesných strán. Za daných okolností senát Okresného súdu poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní 2 Tdo/1/2011, kde výslovne uviedol "porušenie práva na spravodlivý proces mohla byť posudzovaná iba v kontexte s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože súčasťou spravodlivého procesu, jeho základnou zložkou je právo na obhajobu a v rámci nej možnosť aspoň raz kontradiktórnym spôsobom vypočúvať svedka, výpoveď ktorého má podstatný význam pre rozhodnutie. Z princípu kontradiktórnosti však aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva existujú výnimky a jeho dodržiavanie nie je absolútne. Také výnimky v prípade svedkov predstavujú aj situácie upravené v § 263 ods. 3 písm. a/, b/ Tr. por., a preto nevypočutie svedka M. na hlavnom pojednávaní a naopak za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. prečítanie jeho výpovede z prípravného konania nie je bez ďalšieho porušenia práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom. Tak tomu nie je ani pokiaľ nebolo v celom rozsahu vyhovené návrhom obvinenej na vykonanie dokazovania." V tomto kontexte senát Okresného súdu Bratislava I. poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý konštatoval "Európsky súd pre ľudské práva nekonštatoval porušenie práva takého odsúdeného, voči ktorému boli použité (prečítané) nekontradiktórne výpovede usvedčujúcich svedkoch z prípravného konania, keď považoval za postačujúce, ak boli títo svedkovia vypočutí kontradiktórne (až) v konaní pred odvolacím súdom (Doorson vs. Holandsko z 20.2.1996). Dokonca, ak by nedostatok kontradiktórnosti nebol ani dostatočne odstránený, ani to ešte nebráni použiteľnosti

takéhoto dôkazu, avšak odsúdenie nemôže byť výlučne alebo v rozhodujúcej miere založené na takej výpovedi (Unterpetinger vs. Rakúsko z 24.11.1986, Kostowski vs. Holandsko z 20.11.1999, Delta vs. Francúzsko z 19.12.1990, A.M. vs. Malta zo 14.12.1999, Luca vs. Taliansko z 27.2.2001)”

Vzhľadom na okolnosť, že obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený senát Okresného súdu nepovažuje použitie výpovedí svedkov, ktoré neboli vykonané kontradiktórnym spôsobom za porušenie akéhokoľvek práva a to s akcentom, že obžalovaný, jeho obhajca a prokurátor s takýmto postupom výslovne súhlasili a prečítané nekontradiktórne výpovede nepredstavovali jediný usvedčujú dôkaz v neprospech obžalovaného, ale boli vyložené v jeho prospech, čím neboli porušené žiadne práva trestného procesu.

Obžalovaný počas celého konania spáchanie skutku popieral pričom vykonala v tomto smere na hlavnom pojednávaní aj vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. a to, že sa cíti byť nevinným zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie obžalobou za vinu. Súd následne vykonal komplexné dokazovanie vo veci pričom je potrebné poukázať primárne na skutočnosť, že nebol v konaní pred súdom ako ani v prípravnom konaní produkovaný žiadny priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného, že skutok spáchal tak, ako je uvedené v obžalobe. Samotný obžalovaný jednoznačne poprel, že by sa vôbec v rozhodný deň 12. 12. 2008 nachádzal v priestoroch malej zasadačky, kde sa nachádzali trezory v budove na Povrazníckej ulici. Uvedené tvrdenie obžalovaného je v plnej miere potvrdené a výpoveďami svedkov O. P. a S. K.. Zároveň je toto tvrdenie obžalovaného, že do styku s trezorom vôbec neprišiel potvrdené aj výpoveďou svedkyne U. U., ktorá jednoznačne uviedla, že v rozhodné časové obdobie bol obžalovaný L. P. s ňou, a miestnosť v ktorej sa nachádzali opustila iba jeho dcéra.

Senát Okresného súdu Bratislava I. si rovnako dovoľuje poukázať, že v konaní vôbec nebolo preukázané, že by sa akákoľvek hotovosť v predmetnom trezore nachádzala. Uvedená skutočnosť má zásadný význam z hľadiska právnej kvalifikácie skutku, ako trestného činu. Senát Okresného súdu Bratislava I. si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať aj na skutkovú podstatu krádeže z hľadiska právnej kvalifikácie, ako trestného činu si vyžaduje, aby boli naplnené jednotlivé pojmové znaky tohto trestného činu teda objekt trestného činu čo je pri krádeži vlastnícke právo, alebo práva súvisiace s držbou veci. Pre naplnenie objektívnej stránky trestného činu je potrebné preukázať páchatelovi zmocnenie sa cudzej veci a v neposlednom rade senát Okresného súdu Bratislava I. poukazuje na subjektívnu stránku daného trestného činu, ktorá vyžaduje úmyselné zavinenie. V posudzovanej trestnej veci prejednávanej senátom tunajšieho súdu bolo preukázané, že v rozhodný čas kedy mal dôjsť ku krádeži dokumentov a údajnej hotovosti sa obžalovaný v trezore a ani v miestnosti, kde sú trezory umiestnené vôbec nenachádzal. Z hľadiska vypočutých svedkov, bolo bez najmenších pochybností preukázané, že v miestnosti, kde sa nachádzajú trezory bola dcéra obžalovaného pravdepodobne so svojim priateľom. Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu je v tomto prípade táto vylúčená, pretože podľa výpovedí svedkov nebol obžalovaný v sídle spoločnosti na ulici Povrazníkova 2, skoro 2 týždne, teda nemohol mať vedomosť/mohol sa maximálne domnievať čo sa nachádza v predmetnom trezore. Na základe výpovedí svedkov je nespochybniteľné, že obžalovaný udelil pokyn zobrať z trezoru dokumenty, ktoré sa však mali týkať aj jeho osoby, čo nemôže byť posudzované, ako krádež. Z hľadiska údajnej finančnej hotovosti senát Okresného súdu Bratislava I. poukazuje na skutočnosť, že subjektívna stránka trestného činu krádeže, je nepreukázateľná/vyvrátená, keďže obžalovaný temer 2 týždne nebol v sídle spoločnosti nemohol mať o akejkolvek hotovosti nachádzajúcej sa v trezore akúkoľvek vedomosť. Na viac senát Okresného súdu považuje za podstatné zdôrazniť, že ak v rozhodnom čase obžalovaný s trezorom nemanipuloval, nemohol úmyselne zaviniť akékoľvek odcudzenie akýchkoľvek vecí z trezoru, ku ktorému mal prístup, pretože s trezorom v danom čase manipulovala práve dcéra obžalovaného.

V tomto kontexte je možné konštatovať, že bolo na individuálnom rozhodnutí práve svedkyne O. P., ktoré veci z predmetného trezoru zoberie a ktoré nie. V tomto kontexte nemôže byť pričítané na ťarchu obžalovaného, ak aj jeho dcéra zobrala z trezoru veci, na ktoré nemala právo táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu obžalovaného, ale práve na ťarchu svedkyne poškodenej (vysokoškolsky vzdelanej osoby), ktorá si musela byť vedomá, že ak z trezoru zoberie veci nad rámec poverenie zo strany jej otca, musela byť za takéto konanie niesť aj následky.

Súd teda aplikoval v prípade obžalovaného zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania, pričom táto zásada, ktorá vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako táka neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie nevinu, ktorá má pre trestný proces zásadný význam. Pokiaľ existujú o otázke

viny obžalovaného naďalej rozumné pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť inými dôkazmi, je nutné rozhodnúť v jeho prospech (oslobodiť ho spod obžaloby). Uvedené pravidlo sa však uplatní len pokiaľ ide o skutkové zistenia (otázky skutkového charakteru) a nemožno ho vzťahovať na právne otázky, nakoľko súd je povinný aplikovať zásadu „iura novit curia“ (súd pozná právo). Súd si pritom uvedomuje skutočnosť, že pochybnosti musia spočívať v skutkovom stave veci a musia mať určitý logický základ a musí ísť o také rozumné a dôvodné pochybnosti, pre existenciu ktorých nemožno spoľahlivo uznať obžalovaného za vinného. V prípade, ak nastane takýto právny stav, teda že pochybnosti o určitej skutkovej otázke (ktorá je pre posúdenie viny obvineného právne významnou) nemožno odstrániť (vyplniť) inými dostupnými dôkazmi, je nevyhnutné, aby súd rozhodol v prospech obžalovaného. Pre úplnosť je potrebné dodať, že použitie zásady „in dubio pro reo“ je prípustné až vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. Uvedenou skutočnosťou v tomto konaní bola jednoznačne skutočnosť, že obžalovaný preukázateľne v rozhodnom čase s trezorom nemanipuloval.

Súd teda pri aplikácii už pretraktovanej zásady "in dubio pro reo" obžalovaného spod obžaloby oslobodil a to podľa § 285 ods. 1 písm. c) Tr. Por., pretože vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný a pre ktorý bola podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Bratislava I. na L. P.. Súd na základe týchto skutočností rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave.

rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 ods. 1, Trestného poriadku.